

ÎNCHEIERE

04 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ion Grișca,
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de
către Ion Grișca împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratul General al
Poliției, Ministerul Finanțelor, persoana terță Casa Națională de Asigurări Sociale cu
privire la încasarea indemnizației unice la încetarea contractului individual de muncă
și a dobânzii de întârziere, încasarea mijloacelor financiare necesare pentru procurarea
spațiului locativ, obligarea efectuării calculului și încasarea compensației pentru
echipamentul de serviciu, obligarea efectuării calculului și încasarea suplimentului
salarial pentru risc sporit, obligarea efectuării calculului și încasarea compensației
pentru munca prestată în zilele de repaus și în zilele de sărbătoare nelucrătoare,
obligarea efectuării calculului și încasarea cheltuielilor de deplasare, obligarea
recalculării pensiei,

împotriva deciziei din data de 22 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins cererea de apel declarată de către Ion Grișca împotriva hotărârii Judecătoriei
Chișinău sediul Rîșcani din 19 noiembrie 2019,

constată:

La 22 mai 2018 Ion Grișca a depus cerere de chemare în judecată, în procedura
contenciosului administrativ împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului
General al Poliției, Ministerului Finanțelor, persoana terță Casa Națională de Asigurări
Sociale, prin care a solicitat încasarea indemnizației unice la încetarea contractului
individual de muncă în mărime de 19 911,16 lei și a dobânzii de întârziere în mărime
de 0,1 la sută pentru perioada 30 martie 2017- 11 iulie 2017, din suma de 107 911,16
lei, încasarea mijloacelor financiare necesare pentru procurarea spațiului locativ în
sumă de 512 500 lei, obligarea efectuării calculului și încasarea compensației pentru
echipamentul de serviciu în mărime de 3 000 lei, obligarea efectuării calculului și
încasarea suplimentului salarial pentru risc sporit în mărime de 30% din salariul de
funcție, obligarea efectuării calculului și încasarea compensației pentru concediile
nefolosite în perioada de activitate 1997-2004, ținând cont de vechimea în muncă la
acel moment, obligarea efectuării calculului și încasarea compensației pentru munca
prestată în zilele de repaus și în zilele de sărbătoare nelucrătoare, obligarea efectuării
calculului și încasarea cheltuielilor de deplasare, obligarea Casei Naționale de

Asigurări Sociale de a efectua recalcularea pensiei, ținând cont de achitățile ce urmau să fie efectuate până la încetarea contractului individual de muncă.

În motivarea acțiunii Ion Grișca a indicat că din 22 iulie 1994 până la 30 martie 2017 a activat în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, demisionând în legătură cu împlinirea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie.

Reclamantul a menționat că la 28 martie 2017 a depus raport în adresa Inspectoratului General al Poliției, prin care a solicitat achitarea plăților neplătite pentru perioada anilor 2013-2017 și anume indemnizației unice la încetarea contractului individual de muncă, compensației concediilor de odihnă anuale nefolosite, deplasărilor în interes de serviciu, muncii prestate peste orele de program, inclusiv în zilele nelucrătoare și compensarea echipamentului de serviciu cuvenit.

Ion Grișca a indicat că deși pentru perioada de activitate 23 noiembrie 1999 – 15 iunie 2001 urma să beneficieze de avantaje la calcularea vechimii în muncă de 2 luni vechime pentru o lună în serviciu, a fost nevoit să obțină acest drept în temeiul hotărârii Judecătorei Grigoriopol din 15 decembrie 2016. În scopul executării hotărârii judecătorești Inspectoratul General al Poliției prin ordinul nr. 112ef din 15 martie 2017 a calculat vechimea în muncă cu includerea avantajelor respective. Cu toate acestea, la încetarea contractului individual de muncă lui Ion Grișca nu i s-au calculat și nu i s-au achitat beneficiile la care avea dreptul.

Conform informației din certificatul pecuniar nr. 000749 din mai 2017, eliberat de Inspectoratul General al Poliției, cuantumul indemnizației unice pentru eliberarea din serviciu constituie suma de 107 911, 16 lei, însă i-a fost transferată doar suma de 88 000 lei. În opinia reclamantului indemnizația urma a fi achitată integral, fără rețineri, deoarece din cauza calculării incorecte a vechimii în muncă, ce dă dreptul la pensie, aceasta a fost calculată cu întârziere, fapt ce a influențat asupra pensiei achitate și cuantumul acesteia și s-a produs din vina autorității pârâte. Astfel, solicită achitarea diferenței în mărime de 19 911,16 lei și a penalității de întârziere prevăzute de art. 330 din Codul muncii.

Ion Grișca a mai indicat că în perioada anilor 1997 – 2004 nu a folosit concediile de odihnă anuale, iar prin certificatul nr. 7264 din 16 martie 2017, eliberat de Inspectoratul General al Poliției, se confirmă că pentru perioada de activitate a anilor 2006-2009 nu a folosit în întregime concediile de odihnă anuale. În aceste condiții se consideră îndreptățit de a solicita compensarea concediilor de odihnă anuale nefolosite.

De asemenea, reclamantul a relatat că prin scrisoarea Inspectoratului Național de Investigații nr. INI/G. 18/17 din 25 aprilie 2017 se confirmă faptul că a fost atras la muncă suplimentară în zilele de odihnă și în afara orelor de muncă în perioada 08 august 2013 – 01 decembrie 2016, la diverse activități, astfel angajatorul urma să-i calculeze și achite salariul pentru munca suplimentară, fapt ce nu a avut loc.

Ion Grișca a indicat că contrar prevederilor art. 35 și art. 40 din Legea cu privire la poliție nr. 416-XII din 18 decembrie 1990, nu a fost asigurat cu spațiu locativ și nu a primit careva compensații pentru închirierea spațiului locativ în toată această perioadă a activității în organele afacerilor interne. Din acest motiv, consideră că autoritatea pârâtă urmează să-i compenseze cheltuielile pentru plata chiriei spațiului locativ și a serviciilor comunale pe perioada respectivă.

Reclamantul a mai indicat că nu au fost respectate prevederile art. 42 din Legea nr. 416-XII din 18 decembrie 1990 cu privire la poliție, (în vigoare pe perioada activității sale), ori nu a primit nici echipament și nici compensație pentru acesta, deci se consideră îndreptățit pentru a solicita compensarea acestor cheltuieli.

Reclamantul a relatat că fiind antrenat nemijlocit în prevenirea și combaterea crimei organizate în baza art. 17 din Legea nr. 50 din 22 martie 2012 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, avea dreptul la un supliment la salariu pentru risc sport, însă nu a beneficiat de acesta supliment. Astfel, a considerat că acest supliment urmează a fi achitat de către autoritățile pârâte cu efectuarea recalculării mărimii pensiei stabilite.

Referitor la pretenția cu privire la încasarea diurnelor și a cheltuielilor pentru deplasările de serviciu reclamantul a menționat că articolul 174, alin. (1) și articolul 175 din Codul muncii garantează salariatului dreptul la achitarea de către angajator a cheltuielilor de deplasare, însă angajatorul aprobându-i deplasările atât pe teritoriul Republicii Moldova, cât și peste hotare nu i-a achitat cheltuielile de deplasare precum și diurnele, deși a prezentat toate documentele în contabilitate, motiv din care solicită încasarea acestor cheltuieli pe cale judiciară.

Prin hotărârea din data de 19 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Ion Grișca. (f.d. 25, 30-47, vol. II)

La 03 decembrie 2019, în termen Ion Grișca a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 19 noiembrie 2019, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii. (f.d.29,52-60, vol. II)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 22 iulie 2020 a respins apelul declarat de către Ion Grișca împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 19 noiembrie 2019. (f.d.207, 208-219, vol. II)

Instanțele de judecată au constatat că Ion Grișca a activat în cadrul organelor afacerilor interne de la 22 iulie 1994 până la 29 martie 2017, raportul de serviciu fiind încetat în temeiul ordinului IGP nr. 127ef cu achitarea compensației bănești pentru concediile neutilizate și acordarea indemnizației unice în corespundere cu vechimea calendaristică în serviciu în poliție.

Argumentul lui Ion Grișca precum că dacă vechimea în muncă a acestuia inițial ar fi fost calculată corect și activitatea în serviciu ar fi încetat cu un an mai devreme nu ar fi dus la reținerea impozitelor din indemnizația unică a fost respins de instanțele de judecată, ori prevederea legală care stabilea tipul de venit neimpozabil și anume indemnizația de concediere a fost abrogată prin Legea nr. 71 din 12 aprilie 2015, în vigoare din 01 mai 2015. Începând cu 01 mai 2015, indemnizația de concediere se include în venitul brut al contribuabilului, din care se rețin impozite. Prin urmare, chiar dacă reclamantul se pensiona cu un an mai devreme, adică în anul 2016, la achitarea indemnizației unice oricum se rețineau impozite

În ce privește pretențiile privind încasarea indemnizației pentru concediile pretinse a fi nefolosite în perioada de activitate 1997-2004, instanțele de judecată au constatat lipsa dovezilor care să confirme faptul că Ion Grișca a activat fără concediu de odihnă în perioada enunțată. Astfel, în lipsa unor probe concludente, instanțele de judecată au respins ca neîntemeiată pretenția cu privire la compensarea concediilor de odihnă nefolosite pentru perioada invocată.

Cu referire la pretenția cu privire la încasarea mijloacelor financiare necesare pentru procurarea spațiului locativ, instanțele de judecată au menționat că prevederea legală la care face referire Ion Grișca a fost abrogată la 05 martie 2013, iar art. 63, alin. (2) și (3) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012 (conform redacției în vigoare până la 07.07.2017) stipulează că

polițistul are dreptul la spațiu locativ de serviciu pentru perioada de activitate în localitatea respectivă, iar în cazul încetării raportului de serviciu este obligat să elibereze spațiul locativ de serviciu, deci Ion Grișca nu poate pretinde la încasarea contravalorii unui spațiu de locuit de serviciu.

Totodată, instanțele de judecată au reținut că Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012 nu prevede obligația angajatorului de a compensa salariatului cheltuielile de închiriere a spațiului locativ, această obligație a apărut după pensionarea lui Ion Grișca și nu poate fi aplicată retroactiv.

De asemenea, s-a constatat că prevederea legală cu privire la compensațiile bănești în schimbul echipamentului a fost abrogată la 05 martie 2013, iar Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012 nu reglementează compensarea unor astfel de cheltuieli, astfel, instanțele au concluzionat ca fiind neîntemeiată și pretenția lui Ion Grișca cu privire la încasarea compensației pentru echipamentul de serviciu în mărime de 3 000 lei.

Referitor la pretenția privind încasarea compensației pentru munca prestată în zilele de repaus și în zilele de sărbătoare nelucrătoare instanțele de judecată au reținut că în perioada 13 august 2015- 01 decembrie 2016 Ion Grișca a fost antrenat la muncă suplimentară, în afara orelor de muncă, la desfășurarea mai multor evenimente, însă din materialele dosarului rezultă că acestuia i-au fost calculate și achitate orele suplimentare pentru munca prestată peste durata normală a timpului de muncă.

Instanțele de judecată au respins ca fiind prescrisă pretenția cu privire la încasarea cheltuielilor de deplasare care au fost suportate în anii 2014-2015, ori în temeiul art. 355, alin. (1), lit. b) din Codul muncii litigiile ce țin de plata unor drepturi salariale sau de altă natură ce i se cuvin salariatului urmează a fi depuse în instanța de judecată în termen de 3 ani de la data apariției dreptului respectiv.

Ce ține de pretenția privind obligarea efectuării calculului și încasarea suplimentului salarial pentru risc sporit în mărime de 30% din salariul de funcție instanțele de judecată au reținut că în temeiul art. 17 din Legea privind prevenirea și combaterea criminalității organizate nr. 50 din 22.03.2012 (articol abrogat prin Legea nr. 271 din 23.11.2018) colaboratorii subdiviziunilor specializate ale Ministerului Afacerilor Interne și ale Serviciului de Informații și Securitate antrenați nemijlocit în prevenirea și combaterea crimei organizate au dreptul la un supliment salarial pentru risc sporit în modul și în condițiile stabilite de Guvern. Însă dat fiind faptul că nu a fost aprobată o hotărâre de Guvern cu privire la punerea în aplicare a legii menționate achitarea suplimentului pretins nu poate fi efectuată.

Pe cale de consecință instanțele de judecată au concluzionat că nu poate fi admisă nici pretenția cu privire la recalcularea pensiei, care poartă un caracter accesoriu față de celelalte pretenții și respectiv a fost de asemenea respinsă.

Împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs Ion Grișca, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond în alt complet de judecată. (f.d. 221, vol.II)

În motivarea recursului Ion Grișca a menționat că instanțele de judecată la examinarea cauzei nu au luat în considerație probele și dovezile prezentate de acesta, dar au dat apreciere presupunerilor și argumentelor autorităților pârâte precum că i-au fost achitate toate mijloacele financiare la încetarea contractului individual de muncă, fără a prezenta careva probe concludente în acest sens.

La 20 octombrie 2020 Ministerul Afacerilor Interne a depus referință, prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil, menționând că acesta nu se încadrează în temeiurile de admisibilitate.

Inspectoratul General al Poliției la 22 octombrie 2020 a depus referința la recursul înaintat de către Ion Grișca, prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 22 iulie 2020, notificată prin intermediul poștei electronice lui Ion Grișca la 15 septembrie 2020. (f.d. 222, vol.II)

Ion Grișca s-a conformat prevederilor art. 245 din Codul administrativ și în termen a depus recurs la 20 august 2020. (f.d. 221, vol.II)

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art.246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art.246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).Din analiza acestor prevederi rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs menționează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către Ion Grișca este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, înaintat de către Ion Grișca, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh